

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาพัฒนาการของหัวและดอก การศึกษาความมีชีวิตของหัวเก่าและการผสมเกสรของว่านจูงนางชนิด *G. recurvum* (Roxb.) Alston และ *G. siamense* Rolfe ex Downie สรุปผลได้ดังนี้

1. การสร้างหัวของว่านจูงนางทั้ง 2 ชนิดเริ่มเกิดในช่วงต้นของวงจรปี โดยเกิดตั้งแต่ระยะที่เป็นหน่อออกมาจากตาของหัวแม่ พัฒนาการของหัวจากเริ่มเกิดจนเป็นหัวขนาดเล็กเป็นไปอย่างช้า ๆ แต่อัตราการเจริญของหัวเพิ่มขึ้นเมื่อต้นพืชมีการเจริญเติบโตของใบขึ้นมาเหนือดินแล้วได้ระยะหนึ่ง
2. ว่านจูงนางทั้ง 2 ชนิดมีพฤติกรรมการออกดอกในรูปแบบเดียวกัน คือ ออกดอกในช่วงต้นของการเจริญเติบโตในวงจรปี ตามมาด้วยการเจริญเติบโตของใบ
3. ซ่อดอกของว่านจูงนางพัฒนามาจากตาใบซึ่งเป็นตาข้างบนตำแหน่งข้อที่ 3 ของหัวแม่ ตาดอกดังกล่าวเริ่มการเจริญตามหลังตาใบซึ่งเป็นตายอดแต่มีพัฒนาการก้าวหน้ารวดเร็วกว่าตาใบ จึงมีการแทงซ่อดอกก่อนหน่อใบ
4. หัวเก่าของว่านจูงนางเป็นหัวที่มีชีวิต เมื่อแยกหัวออกไปชำสามารถแตกหน่อให้ต้นพืชที่สร้างหัวใหม่ได้
5. การผสมเกสรของว่านจูงนางได้ผลสำเร็จในทุกช่วงเวลาทดลอง คือ 9.00 น. 11.00 น. และ 17.00 น. โดยมีเปอร์เซ็นต์การผสมติดแตกต่างกันไป